

Förholdet, som den ærede Taler har gjort gjældende.

Tiemroth: Det er vanskeligt at svare paa, hvad den sidste ærede Taler har sagt, da han ingen Grunde har anført for sin Paastand (Monrad: Det er kun Reservation!); men jeg troer dog, at min Opfatning er rigtig, og det maa endvidere bemærkes, at deraf fremdeles følger, at hvis Holsteen skulde ophøre at være et dansk Kronland, som jo altid var tænkeligt, saa havde det ikke det ringeste Krav paa nogenformelt Erstatning for Drefundstolden. Det er det, jeg har for Die, og jeg formener, at denne min Opfatning i og for sig er rigtig, indtil jeg seer Grunde for det Modsatte. Jeg troer, at det er af meget væsentlig Betydning, at det bliver fastholdt, at, hvis Holsteen skulde ophøre at ansees som dansk Kronland, Noget, som maaskee kan ligge nærmere, end man antager, saa har det ikke noget Krav paa Drefundstolden. Det er ganske vist, at man ved at tilbyde Holsteen, at gaae ind paa en nærmere Forbindelse med Danmark end den, som var paataent for Kundgjørelsen af 28de Januar 1852, derved ogsaa har tænkt paa Bifordele og haft væsentligt Hensyn til Forandringer i vor Forfatning, som derved skulde blive mulige. Ifald det imidlertid nu skulde vise sig, at hvad man saaledes havde tænkt, ikke kunde skee, saa er det meget muligt, at vi om ikke saa lang Tid igjen erfare, at det ansees aldeles urigtigt, at Holsteen betragtes som dansk Kronland, og saa kan der blive Spørgsmaal om, hvorledes Förholdet med Hensyn til Drefundstolden kan stille sig, og jeg troer da, at det er godt, at det fra Begyndelsen er berørt, at Holsteen i saa Fald ikke har det mindste Krav paa nogen Andeel i Drefundstolden. Vel er det saa, at til Gjengæld for den Indtægt, som det saaledes faaer fra os, faae vi Andeel i Holsteens Domaineintrader; men det maa bemærkes, at af disse er der en Deel, som vistnok er af en tvivlsom Beskaffenhed, forsaavidt som deriblandt er Udskilligt, der nærmere ligner vor Gammelstat, og ikke er Domainier i den Forstand som vore Domainier. De ville som Følge heraf i Tidens Løb let kunne ophøre som Fællesindtægt, og i saa Fald vil dog den Omstændighed, at Hol-

steen faaer Andeel i Drefundstolden, blive til stor Fordeel for denne Landsdeel. Vi kunne ikke gjøre Krav paa at beholde Drefundstolden for os selv, saalænge Holsteen virkelig er i Fællesskab med Danmark; men i det Dieblit, det skulde træde ud af dette Fællesskab, som virkelig meget godt kan ligge nærmere, end man troer, og netop blive bevirket udenfra, saa troer jeg ikke, at det har Krav paa Erstatning for Drefundstolden. Det er netop af Hensyn til en saadan maaskee ikke snerptilgiggende Mulighed, at jeg har berørt dette Punct.

Lindberg: Ligesom jeg allerede under den tidligere Forhandling af Finantsloven har gjort min Stemme gjældende, saavidt den kunde strække, imod, at Holsteen bliver deelagtig i Drefundstolden og andre Indtægter, som den Dag idag tilhøre Kongeriget Danmark alene, saaledes skal jeg ogsaa ved Afstemningen holde mig paa samme Standpunct, og, naar jeg derfor stemmer imod Finantsloven i dens nærværende Form, saa er det begrundet i denne min Mening og Overbevisning.

Formanden: Da Ingen yderligere har begjæret Ordet, skal jeg antage Forhandlingerne om Loven i sin Heelhed for sluttede. Förinden jeg gaaer over til Afstemning, maa jeg imidlertid henlede Thingets Opmærksomhed paa en Misforstaaelse, der har fundet Sted ved Indgivelsen af et Ændringsforslag af Indenrigsministeren, vedrørende Jernbanevæsenet. Det vil erindres, at Indenrigsministeren til 3die Behandling til Posten „Jernbanevæsenet“ stillede et Ændringsforslag, som gif ud paa, at den Sum, der er bleven bevilget ved 2den Behandling, skulde forøges med 2000 Rbd., hvortil der igjen var stillet et Underændringsforslag af Udvalgets Fleertal, som gif ud paa, at Summen kun skulde forøges med 1600 Rbd., hvilket sidste Forslag gif igjennem. Udgangspunktet, hvortil dette Ændringsforslag var stillet, var det, som var blevet vedtaget ved 2den Behandling, hvilket altsaa efter Udfaldet af Afstemningen skulde forøges med 1600 Rbd.; men ved en Misforstaaelse refererede Indenrigsministerens Forslag sig til den Sum, der var opført i Finantslovsforslaget, som var 4800 Rbd., og ikke, saaledes som dog var Ministerens Mening, til den Sum,